

Из самки-тѣ отдалечениѣ времена, за които едвѣмъ съ се опазила намъ извѣстїа, Египетъ ималъ малко жители, и тѣ били безмѣрно грѣбви и не образованны; тѣй на примѣр. Египтяне-тѣ мислили, чи тѣ съ родени понапрѣдъ отъ сички-тѣ на свѣта отъ същїкѣ тойзи тынакъ, като го огрѣйвали слънчовки-тѣ зари, който правалъ земѣж-тѣ плодоноснѣ; но земата никога не е произвождала хора—тѣй, както произвожда растенїа; чшо-то само едномъ Богъ било възможно да направи нашки-тѣ прадѣди.

Египтяне-тѣ нѣмали никакво понатїе за земледѣлїе-то; даже и въ най-плодородната страна се хранели съ корени и тревы, които природата отъ само-себе си произвождала изобилно.

Но ето изъ Еѣіопїа—страна близо до Египетъ, и като неѣ наросванѣ отъ водки-тѣ Ниловки, — страна богата съсъ злато, съ черно дърво и слоновки кости, излѣзва народъ учьренъ; той се впуца по теченїето Нилово, основава градъ на име Мероѣ, и скоро се прѣзва по цѣлїи Египетъ. Земледѣлїе-то било извѣстно на тѣзи до-